

2243.

Od Telče z Vanova

Ko-vá sy-nek, ko-vá vra-ta, rů - že če - rve - ná, ru - ži-čko če - rve - ná, li - li-um fi - a - la.

Ková synek, ková vrata,
růže červená, růžičko červená, lilium fiala.

Na těch ložích panna leží.

Ty vrata jsou z stříbra, zlata,
růže červená atd.

Ta panna má zlatej prsten.

Svítilo se po všem dvoře.

Kdo ten prsten símat bude?

Po všem dvoře i v komoře.

Sejmul tě ho její mjilej.

V tej komoře bílé lože.

Sejmul jí ho, ji obejmul.

2244.

Od Telče ze Zvolenic

Tři sta ptáčků štěbetalo
v tom lésku jaborovým.*)

svítilo se po všom dvoře,

zlatej prsten v ruce drží.

Co jsou oni štěbetali?

po všom dvoře až v komoře.

Kdo ten prsten símat bude?

Aj se hory zelenaly,

V tej komoře bílé lože,

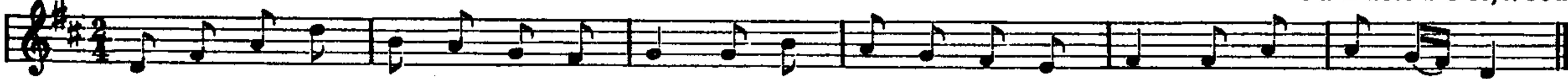
A kdož inej než můj mjilej,

na těch ložích milá leží,

prsten sejal, mjilou objal.

*) Tento druhý verš v každé strofě se opakuje.

2245.

Od Dačic z Volfiřova

Sto - jí ty - čka pro-střed vdvoře, chvá - la buď, mocný Bo - že, chvá - la buď v ne - be - sích.

Stojí tyčka prostřed dvoře,
chvála buď, mocný Bože,
chvála buď v nebesích.

A kohož bychom jiného,

Na tom loži panna leží.

než mládence Staňkového.

Zavázanou hlavu drží.

Na tej tyjce chmélí roste.

Kam pojedem pro nevěstu?

Na prstě má zlatý prsten.

Až to chmélí otrháme,

Přes ty hory, přes ty doly

Kdo ten prsten símat bude?

píva z něho navaříme.

až k těm Římkům do komory.

Ten zajistě její bude.

Koho my s ním opojíme?

V tej komoře bílé lože.

2246.

Od Dačic z Uydří

Sto - jí ty - čka prostřed dvo - re - čka, chvá - la buď, mocný Bo - že, chvá - la buď v ne-besích.

Stojí tyčka prostřed dvorečka.
Chvála buď, mocný Bože, chvála buď v nebesích.